

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 6. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118516192/facsimile.pdf (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

Højt over hans liggende Hoved skinnede runde, grønne Æbler med store rustrøde Pletter paa den ene Side.

Kunde blot Vinden rive et af disse vilde Æbler løs og lade det falde før hans Vederkvælgelses Skyld. En eneste af disse grønne kolde sure Frugter! Men ingen faldt, skønt Løvet raslede over ham, saa der ikke var et stille Blad paa den hele Ø.

Men lige før hans Øjne groede nogle store sorte Bær. De skinnede saa blanke, saa klare, de var fulde af Vædske, af Saft — Giftbær vidste han det var, men for ham kunde de ikke rumme Gift, ikke Død, kun Livsens søde Druc. Og hans feberfamlende Fingre knækkede Planten over ved Roden, saa den faldt, og de sorte Bær slog ham ind i Ansigtet og søgte selv hans Mund. Men over ham luede de rustrøde Pletter paa de grønne Æbler, og Vinden førte deres søde Vellugt ned til den døende Mand.

Hans sidste Ord — han sagde ingen. Hans sidste Tanker — han tænkte ingen. Hans Sjæl var fyldt af det rislende Sus, hans Sjæl gik over deri som en enkelt Bølges Suk i Havets store Klage. Og tilbage laa en kold og sammensunken Krop, af hvis Saar der ikke mere

flød hverken Blod eller Vand. Han er død —
suste Sivskoven og bar det hele Øen rundt, til
det pustedes bort over den vuggende Sø, som
standsede sin Gænge for at lytte.

Da tav med eet det aldrig før forstummede
Sus, og Ravnene vaagnede ved den pludselige
Stilhed og skreg højt, og de fjærne Skrænter
kastede langsomt Skriget tilbage.

Men den rastløse Edderkop spandt siden i
Natten sine Traade over den Dødes Sværd.
Og Fugtigheden satte sine Rusttænder dybere
i Jærnklingen, og Jordens Mund aad Liget som
en nedfalden Frugt, saa hurtigt som Kødets af
en Fersken, kun Knogierne blev tilbage og
maatte gnaves med større Sindighed.

Og visne Blade dækkede det hele, og ingen
søgte den Forsvundne, og ingen talte de Tu-
sinder af Dage, de Hundreder af Aar, som
randt, før *Æbelø* igen blev gæstet af et Men-
neske.